Heim zo ihrem Mann

Musik & Text Björn Heuser / Verlag: -

Die ahl Kócheuhr, süns hüürt mer nit vill.
Ne Kaffee om Desch, en Zeidung, en Brell.
Vüür ihr e Bild, dat zeich ihre Mann
Un höösch fängk se ze kriesche ahn.

Ihr ziddrije Hängk verzälle vum Levve,
e Levve, vun däm kei Boch weed jeschrivve.
Ov Jlöck oder Leid, se woore do fürenein.
Zick zwölf Johr es sie jetz ald allein.

Un sie well heim zo ihrem Mann.
Well dohin, wo se ihn spüre kann.
Well in sing Nöh, well in singe Ärm.
Si leis Laache hält se dann wärm.
Se well do hin, wo hä ald lang es,
do es sing Siel, do es ihr Ness.

Dat Bäumche em Eck met Lametta un Stään.
Kääze, die leuchte, doch ihr weed nit wärm.
Chressdaach allein, schon all die lang Johr.
Se sehnt sich donoh, wie et fröher ens wor.

Un se well heim zo ihrem Mann ...

Füür zwei Daach kome ihr Pänz ze Besöök.
Nit vill verbingk, doch mer jitt sich Möh.
Kei Woot dovun, dat einjeder drop waat,
dat se wohl bahl en et Jrav weed jelaaht.

Un se well heim zo ihrem Mann ...